

เรียงความ ประชาธิปไตยได้ร่มพระบารมี

เขียนโดย ภาษาศยาม

วันพฤหัสบดีที่ 11 กันยายน 2008 เวลา 18:14 น. - แก้ไขล่าสุด วันศุกร์ที่ 21 ตุลาคม 2016 เวลา 11:03 น.

เรียงความ รางวัลชมเชย เรื่อง “ประชาธิปไตย ได้ร่มพระบารมี”

เรียงความเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เนื่องในวโรกาสทรงครองราชย์ครบ ๖๐ ปี จาก รัฐสภา วันที่ ๖ มิถุนายน

ประเทศไทยเรานั้นมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน เราดำรงความเป็นไทยมาจนทุกวันนี้ ด้วยพระปรีชาสามารถแห่งองค์พระประมุข ผู้ทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจของชนชาวไทย นับเป็นระยะเวลา ๖๐ ปีแล้วที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเปรียบเสมือนร่มโพธิ์ร่มไทรให้แก่ปวงชนชาวไทย ยามใดที่ประเทศชาติประสบกับปัญหาไม่ว่าจะร้ายแรงเพียงใด พระองค์จะทรงเป็นผู้คอยแนะแนวทาง ทำให้ปัญหาต่างๆ ล้วนคลี่คลายไปในทางที่ดี ฉันทจำไม่ได้แล้วว่า ได้ยินพระของพระองค์ครั้งแรกเมื่อใด แต่เท่าที่รับรู้ขณะนี้คือ พระราชจริยวัตรของพระองค์เป็นสิ่งที่ทำให้ฉันรู้สึกประทับใจยิ่งนัก

ในความทรงจำที่ข้ามผ่านวันและคืนอันยาวนาน ฉันถือกำเนิดในหมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร อำเภอที่ฉันอาศัยอยู่มีภูเขาล้อมรอบจนเป็นเหมือนก้นกระทะ มองไปทางใดก็พบแต่ความเขียวชอุ่ม ประชากรส่วนใหญ่จะยึดอาชีพชาวนา ซึ่งถือว่าเป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษ ขณะนั้นความเจริญยังเข้าไปไม่ถึง ถนนยังเป็นฝุ่นคลุ้งในยามที่รถจักรยานยนต์วิ่งผ่าน ในยามค่ำคืนยังต้องพึ่งพาแสงสว่างจากตะเกียง ข่าวสารที่ได้รับรู้ก็มาจากวิทยุคาร้อยกว่าบาท บ้านยังคงเป็นเรือนไม้ใต้ถุนสูง ฉันทจำได้ว่า ได้เห็นพระข้างฝาบ้านจะมีพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวติดอยู่ ฉันเคยแหงนคอมองดูหลายครั้ง ก็จะได้เห็นภาพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวประทับอยู่ท่ามกลางราษฎร ที่มาเฝ้าฯ รับเสด็จ พระองค์ทรงมีพระราชปฏิสันถารกับราษฎรอย่างใกล้ชิด ฉันทเคยถามแม่ว่า “ทำไมในรูปยายคนนั้นจึงต้องร้องไห้ ” ก็ได้รับคำตอบว่า “ ที่พระเจ้าแผ่นดินเสด็จมา เพราะตลอดชีวิตอาจจะหาโอกาสอันล้ำค่าเช่นนี้ไม่ได้อีกแล้ว ” แม่บอกว่า “ พระองค์

คือ

พระเจ้าแผ่นดิน

” นั้นเป็นครั้งแรกที่ฉันได้ยินแม่กล่าวถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ แม้จะยังไม่เข้าใจความหมายเท่าใดนัก แต่ฉันก็รู้สึกได้ถึงพระบารมีของพระองค์ในสายตาแม่..ว่ายิ่งใหญ่เพียงใด

ภายใต้ความเชี่ยวชาญของแม่ไม่บนดอยสูง ยังมีชาวเขาที่ยังมีความเป็นอยู่อย่างลำบาก ยิ่งในฤดูฝนนั้นไม่สามารถเดินทางลงมาในเมืองได้ เพราะการเดินทางไม่สะดวก และอันตรายอันเกิดจากถนนลื่นและเต็มไปด้วยหุบเหวในสมัยที่ยังเป็นเด็ก ฉันมักจะได้ยินเสมอว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯจะเสด็จไปพระราชทานสิ่งของแก่ชาวเขาอย่างสม่ำเสมอ โดยมีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ตามเสด็จไปด้วย เพื่อรับเอาคนป่วยเป็นคนไข้ในพระบรมราชูปถัมภ์ หลังจากที่พระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินทรงเยี่ยมชาวเขาทางภาคเหนือแล้ว ได้ทอดพระเนตรเห็นการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อปลูกฝิ่น จึงมีกระแสพระราชดำรัสที่จะเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของพวกเขาเหล่านั้น ด้วยน้ำพระทัยที่เปี่ยมไปด้วยความห่วงใยราษฎร ฉันเชื่อว่าชาวเขาทุกคนล้วนสัมผัสได้ ต่อมาพวกเขาจึงเลิกปลูกฝิ่น แล้วหันมาปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นแทน นับเป็นการยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว เพราะนอกจากจะลดปัญหาด้านยาเสพติดแล้ว ยังทำให้ชาวเขาเลิกการตัดไม้ทำลายป่าอีกด้วย ไม่เพียงแต่ชาวเขาเท่านั้นแต่เป็นพสกนิกรทั้งหมดไม่ว่าภาคใดถิ่นฐานใด ไม่ว่าจะเกิดที่ไหน

ท่วม

พายุใหญ่

หรือวิกฤตการณ์ใดๆ

เราคนไทยต่างได้รับพระราชทานพระกรุณาจากพระองค์ตลอดมา ตราบจนถึงวันนี้นานหลายสิบปีแล้ว ที่พระองค์ยังทรงเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรแผ่กิ่งก้านสาขาเพื่อให้ความร่มเย็นแก่ปวงประชาราษฎร์

พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่มีความเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ตามที่อับราฮัม ลินคอล์น ได้กล่าวเอาไว้ว่า
“ ประชาธิปไตย

า

ตย

คือการปกครองของประชาชน

โดยประชาชน

และเพื่อประชาชน

” พระองค์นั้นทรงกระทำตามแนวคิดนี้โดย ได้มอบอำนาจอธิปไตยให้เป็นของประชาชนโดยแท้จริง

แต่ในยามใดที่บ้านเมืองประสบปัญหา พระองค์ก็จะทรงแนะแนวทางการแก้ปัญหาอย่างแยบยล “ เมื่อบ้านต้องมีเสาคอนกรีต
บ้านเมืองย่อมจะต้องมีพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจฉันนั้น ”

ในความคิดเห็นส่วนตัวนั้น ฉันเห็นว่าประเทศไทยมีรากฐานความเป็นประชาธิปไตยมาแต่โบราณ ในสมัยสุโขทัยนั้น “ ไค
รใคร่ค้าช้างค้า

ใครใคร่ค้าม้าค้า”

แสดงถึงการให้สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ทำให้ฉันคิดเอาเองว่าเป็น “ ประชาธิปไตยแบบพ่อปกครองลูก”

จนมาถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ชาวไทยจึงได้มีโอกาสอยู่ในระบอบประชาธิปไตยอย่างเต็มรูปแบบ เนื่องจากในปีพุทธศักราช๒๔๗๕

คณะราษฎรได้ทำการปฏิวัติสำเร็จ

จึงนำพาประเทศเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยโดยในปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

ทรงให้อำนาจแก่ประชาชนทุกคน โดยผ่านทางตัวแทนที่ได้มาจากการเลือกตั้ง

โดยไม่แบ่งชนชั้น

หรือเชื้อชาติ

ทรงให้สิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะมาจากเชื้อชาติใดเมื่อมาอยู่ใต้พระบรมโพธิสมภาร
พระองค์ก็ทรงถือว่าเป็นคนไทยทั้งสิ้น และแม้ว่าประเทศไทยจะเป็นเมืองพุทธ แต่พระองค์ก็ทรงให้สิทธิ
และเสรีภาพในการนับถือศาสนา
และให้ความเสมอภาค
ไม่ว่าจะนับถือศาสนาพุทธ
คริสต์

อิสลาม ฯลฯ ต่างก็มีเสรีภาพในการเลือกนับถือ และปฏิบัติตามหลักคำสอนโดยเท่าเทียมกันทรงเป็นตัวอย่างของนักประชาธิปไตยที่ดี
ฉันเคยอ่านพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของพระองค์ว่า

“ ในบ้านเมืองนี้มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครสามารถจะทำให้คนทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมด
การปกครองบ้านเมืองให้เป็นปกติสุขเรียบร้อย จึงมิใช่อยู่ที่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากแต่อยู่ที่
การส่งเสริมคนดีให้ได้ปกครองบ้านเมืองและควบคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายได้ ”

การดำเนินชีวิตในวิถีประชาธิปไตยนั้น หากมีผู้นำที่ดีบ้านเมืองก็จะประสบแต่ความสงบสุขและเจริญรุ่งเรือง
แต่การเลือกสรรคนดีเข้าไปบริหารประเทศนั้น ฉันมีความคิดเห็นว่า ควรให้ความรู้แก่ประชาชนให้ทั่วถึง
เพื่อให้เขาสามารถวิเคราะห์และเลือกสรรคนดีเข้าไปบริหารประเทศได้
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษา

ดังจะเห็นได้จากโครงการสร้างโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารซึ่งเรียกว่า “ โรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ ” แม้จะอยู่ในถิ่นห่างไกล และทุรกันดารเพียงใด

การศึกษาก็ยังเข้าไปถึง “

พระองค์เปรียบดังดวงอาทิตย์ที่ไม่เลือกกว่าเป็นสถานที่แห่งใดก็ให้แสงสว่างและความอบอุ่นแก่ชนทุกผู้ทุกนามเสมอภาคกัน

”นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นต่อเด็กไทย

ผู้เป็นอนาคตของชาติ

เมืองไทยเป็นเมืองแห่งธรรมะ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯทรงเป็นแบบอย่างที่ดีของพุทธศาสนิกชน ทรงยึดมั่นในหลักธรรมไม่ว่าจะเป็นทศพิธราชธรรม จักรวรรดิวัตร ราชสังคหวัตถุ และละเว้นจากอกติทุกประการทรงได้รับการอบรมจากพระชนนี คือ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ให้เป็น “ คนดี

มีเมตตา

กรุณา

” สิ่งที่เราได้รับรู้ตลอดมา คือ พระองค์จะทรงตรากตรำทำงานอยู่ตลอดเวลา วันใดที่เปิดดูข่าวในพระราชสำนัก จะเห็นว่าพระองค์เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมเยียนราษฎรไม่ว่าถิ่นฐานใด ไม่ว่าการเดินทางลำบากแค่ไหนเพียงใดก็ตาม พระองค์ไม่ทรงย่อท้อพระเสโทที่รินไหลแสดงถึงน้ำพระทัยที่แน่วแน่ ที่จะบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาราษฎร์ สมดังที่ได้ตั้งพระราชสัจยาธิษฐานในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกกว่า “ เราจะปกครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแก่มหาชนชาวสยาม ” ซึ่งพระองค์ได้ทรงปฏิบัติอย่างเคร่งครัดทุกประการ

ในสายตาของฉันทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ นับเป็นผู้มีอัจฉริยภาพทางความคิดพระองค์หนึ่ง
พระองค์ทรงมีโครงการอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์มากมาย
โดยเฉพาะโครงการหลวงซึ่งทำให้พระองค์ทรงได้รับรางวัลแมกไซไซในฐานะองค์การดีเด่น
สาขาส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศในปีพุทธศักราช ๒๕๓๑ ฉันทเคยไปเยี่ยมชมโครงการหลวงดอยปุย จ.เชียงใหม่
ซึ่งมีการพัฒนาพันธุ์ไม้เมืองหนาว และนำไปแจกจ่ายแก่ประชาชนเพื่อใช้ในการเพาะปลูกเป็นอาชีพต่อไป
นอกจากนี้พระองค์ยังทรงมีโครงการตามพระราชดำริอีกหลายโครงการที่ช่วยบำบัดทุกข์ บำรุงสุขแก่ราษฎรของพระองค์
ไม่ว่าจะเป็นด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและชลประทาน เนื่องจากเมืองไทยเป็นเมืองเกษตรกรรม
พระองค์ทรงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาแหล่งน้ำซึ่งถือเป็นหัวใจของการเกษตรเลยทีเดียว
ซึ่งนอกจากจะเป็นน้ำหล่อเลี้ยงชีวิตชนชาวไทยในถิ่นทุรกันดารแล้ว ก็ยังถือเป็นน้ำหล่อเลี้ยงหัวใจของเขาเหล่านั้น
ว่าท่ามกลางความทุกข์ยาก พระองค์ก็ยังทรงมีน้ำพระทัยห่วงใยเขาอยู่เสมอ

“ กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ ” เนื้อเพลงกราวกีฬาของท่านเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีประยงค์นี้
ช่างแสดงความสามารถของท่านผู้ประพันธ์ได้เป็นอย่างดี เป็นประโยคสั้นๆที่แสดงความหมายได้ชัดเจนอย่างยิ่ง
นอกจากกีฬาจะทำให้ร่างกายแข็งแรงแล้ว ยังสามารถลดปัญหาทางสังคมได้อีกด้วย
เพราะเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์วิธีหนึ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวฯ นั้นทรงมีพระปรีชาสามารถอย่างไม่เป็นรองใคร ดังจะเห็นได้จากที่ทรงเป็นนักกีฬาเหรียญทอง
จากการแข่งขันเรือใบในกีฬาเซาท์เอเชียนเพนนินซูลาเกมส์
ที่พัทยา จ.ชลบุรี
เมื่อปีพุทธศักราช
๒๕๑๐

ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนไทย ในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่หันไปพึ่งพาสาวสเปคต
หรือเที่ยวเตร่กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควร

สุขภาพเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับทุกชีวิต

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงทรงจัดตั้งโครงการหน่วยแพทย์พระราชทาน เช่น แพทย์หลวงเคลื่อนที่
สำหรับรักษาอาการป่วยของคนไข้ในถิ่นทุรกันการ

ทรงเป็นที่พึ่งของผู้พิการพวกเขาเหล่านั้นได้รับพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณจากพระองค์

และทรงพระราชทานพระบรมราโชบายว่า “ เมื่อพวกเขาเหล่านั้นพิการทางกายแล้วก็ไม่ควรพิการทางใจอีก
จะต้องให้เขาปรับตัวทางกายใจ สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ โดยไม่ต้องเป็นภาระของสังคม ”

พระองค์ทรงมีโครงการตามพระราชประสงค์เพื่อค้นคว้า

วิจัย

และทดลองส่วนพระองค์

เพื่อศึกษาหาแนวทางและวิธีปฏิบัติที่ใช้ได้จริง เพื่อนำไปใช้พัฒนาประเทศต่อไป

ฉันยังเคยมีความคิดว่า

ในวันหนึ่งจะมีสักกี่นาที่ที่พระองค์จะทรงผ่อนคลาຍพระอิริยาบถ ในเมื่อพระองค์ทรงงานหนักถึงเพียงนี้

ก่อนหน้านี้ฉันเคยมีความคิดว่า ผู้ที่เป็นนักวิชาการมักจะไม่มื่ออันไหนพอที่จะสร้างสรรค์งานศิลปะได้

แต่เมื่ออ่านพระราชประวัติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแล้วจึงพบว่าตนเองนั้นคิดผิดมาตลอด

เมื่อพบว่านั่นทรงมีพระปรีชาสามารถทางศิลปะหลายแขนง สืบเกิดได้จากการที่ทรงพระราชนิพนธ์แปลเรื่อง “ ตีโต ” และพระรา

ชนิพนธ์

๕

อง

“พระมหาชนก”ซึ่งมีคติสอนใจให้มีความเพียรพยายาม และทรงพระราชนิพนธ์บทเพลงอีกหลายเพลง
เช่น

เพลงสายฝน

ซึ่งเป็นบทเพลงที่ฉันได้ยินครั้งแรกขณะที่ยังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษา นับเป็นบทเพลงที่มีความไพเราะ
และมีเนื้อหาน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

คนไทยทุกคนคงพอจำกันได้

เมื่อหลายปีก่อนประเทศไทยและอีกหลายประเทศทั่วโลกต้องประสบกับปัญหาด้านเศรษฐกิจ
ประเทศไทยเองนั้นค่าเงินบาทอ่อนตัวลงมาก จนเศรษฐกิจบางคนถึงกับต้องล้มละลาย
ขณะนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯทรงมีพระราชดำริ เรื่อง “ การเกษตรทฤษฎีใหม่”มาเป็นแนวทางช่วยแก้ปัญหา
โดยส่วนตัวฉันเห็นด้วยกับแนวคิดนี้เป็นอย่างยิ่งเพราะถ้าทุกคนพยายามจ่ายให้น้อยกว่ารายรับ
และดำรงชีวิตอย่าง

“

พออยู่พอกิน

”ทุกคนย่อมหมดปัญหาเรื่องนี้สิน

นับเป็นพระอัจฉริยภาพทางความคิดของพระองค์ที่ทรงสามารถปลุกจิตสำนึกคนไทยให้ลดความฟุ้งเฟ้อลงได้
ด้วยเหตุนี้ฉันจึงมีความภาคภูมิใจยิ่งนักที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย และมีพระมหากษัตริย์ผู้ทรงมีพระปรีชาสามารถ
ยากที่จะหาผู้ใดจะเสมอเหมือน

ในด้านการปกครองนั้นแม้ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

จะทรงมอบอำนาจอธิปไตยให้แก่ปวงชนแล้วพระองค์ก็ได้ทรงละเลย ในยามที่ประเทศชาติประสบปัญหา

พระองค์ก็ทรงแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ ดังจะยกตัวอย่างจากเหตุการณ์๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ ซึ่งเหล่าวีรชนผู้มาร่วมเดินขบวนนั้น
มีทั้งนักเรียน นักศึกษา และประ

ชาชน

ทำให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกังวลพระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่ง เมื่อการชุมนุมขยายตัวขึ้นเรื่อยๆ

จนเกิดความรุนแรงขึ้นพระองค์ทรงมีพระบรมราโชวาทถึงประชาชนที่มาชุมนุม ผูกพันเหล่านั้นจึงสลายตัวตามพระราชประสงค์
สิ่งที่น่าสังเกตคือ

ทุกคนล้วนพร้อมใจกันทำตามพระราชประสงค์อย่างสงบ ฉันเชื่อว่าทุกคนกระทำตามด้วยความจงรักภักดี

และสำนึกในน้ำพระราชหฤทัยที่ทรงห่วงใยอย่างแท้จริง

เช่นเดียวกับเหตุการณ์

“

พฤษภาทมิฬ”เมื่อวันที่

๗-๑๕

พฤษภาคม

พุทธศักราช

๒๕๓๕

เมื่อเหตุการณ์เริ่มบานปลาย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯทรงใช้พระบารมีคลี่คลายสถานการณ์ที่ตั้งเครียด

โดยทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้พล.อ

สุจินดา

คราประยูร

และ พล.ต.จำลอง

ศรีเมือง

เข้าเฝ้าฯ

เพื่อเตือนสติให้คำนึงถึงผลกระทบที่จะตามมา ทั้งสองจึงหันหน้าเข้าหากัน และประชุมหารือเพื่อยุติปัญหา

เหตุการณ์ครั้งนี้ช่วยสนับสนุนคำกล่าวที่ว่า “พระองค์ทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยทั้งชาติ”

ด้านหนึ่งพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ ทรงมีพระบารมีปกครองบ้านเมืองอย่างสงบสุข
แต่ฉันได้รับรู้ถึงอีกด้านหนึ่งของพระองค์ ซึ่งทำให้ฉันรู้สึกประทับใจมาก นั่นคือ
การที่พระองค์ทรงปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้เป็นลูกได้อย่างน่าชื่นชม ฉันได้อ่านหนังสือเรื่อง “พระมหากษัตริย์ยอดกตัญญู”
แล้วรู้สึกอึ้งอึ้งใจยิ่งนัก หนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงพระองค์ว่า “ในหลวงได้เสด็จจากวังสวนจิตร..ไปวังสระปทุมตอนเย็นทุกวัน
เสด็จไปกินข้าวกับแม่สัปดาห์ละ ๕ วัน ทุกครั้งที่ในหลวงไปหาสมเด็จพระย่า ในหลวงจะต้องเข้าไปกราบที่ตัก
แล้วสมเด็จพระย่าก็จะดึงตัวในหลวงมากอด ” ฉันสัมผัสได้ถึงความรักอันอบอุ่นระหว่างสองพระองค์ได้เป็นอย่างดี
เป็นความรักบริสุทธิ์ระหว่างแม่กับลูก” จากหนังสือเล่มเดียวกันยังกล่าวอีกว่า“

คราวหนึ่งในหลวงป่วย

สมเด็จพระย่าก็ป่วย

ไปอยู่ศิริราชด้วยกัน..อยู่คนละมุมตึกตอนเช้าในหลวงเปิดประตูออกมา พยาบาลกำลังเข็นรถสมเด็จพระย่าออกมารับลมอยู่พอดี
ในหลวงนั้นพอเห็นแม่ก็รีบออกจากห้องมาแย่งพยาบาล

เข็นรถ

มหาดเล็กกราบทูลว่า

ไม่เป็นไร..มีพยาบาลเข็นให้อยู่แล้ว

ในหลวงมีรับสั่งว่า“

แม่ของเรา

ทำไมต้องให้คนอื่นเข็น

เราเข็นเองได้”

เมื่ออ่านถึงตอนนี้นั้นฉันตื่นตัวใจยิ่งนัก พระองค์ทรงงานแทบไม่ได้พักผ่อน ทรงปกครองประเทศที่มีประชากรถึง

๖๒

ล้านคน

แต่ก็ยังแสดงความกตัญญูต่อสมเด็จพระย่าได้อย่างไม่มีที่ติ ตัวฉันเองเป็นคนธรรมดาสามัญที่มีหน้าที่รับผิดชอบไม่ถึงเสียธุลีของพระองค์
แต่ยังไม่สามารถปรนนิบัติและดูแลแม่ได้ถึงเพียงนั้น ไม่ผิดเลยหากจะกล่าวว่า

พระองค์ทรงเป็นต้นแบบของลูกที่ดี

และทรงเป็นพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ในใจชาวไทยทั้งชาติ

....หกลีบสองล้านใจไทยทั้งชาติ

กราบพระบาทแห่งองค์พระทรงศรี

เราอยู่เย็นได้เริ่มพระบารมี

หกสิบปีที่ทรงพระกรุณา

พระเสโททุกหยดที่รดริน

ลงสู่ผืนแผ่นดินข้างสูงค่า

ทรงเหนื่อยยากตรากตรำเพื่อประชา

ขอเทิดเหนือเกศาด้วยรักดี

ขอจงทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

ผองภัยพาลใดใดหลีกหายหนี

วโรกาสครองราชย์หกสิบปี

ขอจงมีแต่พระเกษมสำราญ

ที่มา หนังสือผลงานเรียงความที่ได้รับรางวัล
เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปีหัวข้อ " ;
ประชาธิปไตยไทยได้รรมพระบารมี " ;